

Ett norskt stjärnfall

Säg att jag skulle åka till Norge för första gången i mitt liv. Säg att jag skulle bli upphämtad på flygplatsen av dig. Säg att vi skulle åka hem till din stuga, att vi skulle ta kajaken vid din husände och gå ned till vattnet. Säg att vi skulle ta en tur på sjön i din kajak, eller dina kajaker, jag vet inte hur många du har, och säg att vi skulle vara bara vi två i tystnaden.

Ditt leende, när du vinkar från bilen där på flygplatsen, det skulle värma min själ ända in i benmärgen. Det skulle kännas som att komma hem, som att bli hel, som att bli sedd, som att somna och vakna för första gången i mitt liv, antagligen på en och samma gång.

För så kändes dina ögon inatt. Din närvaro bredvid min. Så trygg och så lugn, till skillnad från de yngre killarnas. Så ärlig och så norsk. Du är som en film, som Tom Cruise och Colin Egglesfield, utan att till synes veta om det. Som ett mysterium och en öppen bok, som en perfekt avvägd balans mellan enkel och svår. Som den harmoni jag ständigt strävar efter. Det var så befriande att få dig att få skratta, och att få skratta av dig, våra två olika språk till trots.

Jag har aldrig saknat någon så snart, så snabbt, utan att ha en egentlig anledning till det. Har sällan känt ett så starkt behov av att bara få stå bredvid någon, att bara vara i närheten och få prata. Du är som någon mitt hjärta helt av sig självt vill ty sig till, och som någon mina ögon ständigt letar efter.

Så säg att jag skulle åka till Norge för första gången i mitt liv. Säg att du skulle släppa in mig i din stuga, säg att du skulle tända en brasa och att vi skulle sitta bredvid varandra i soffan och prata. Att vi i tystnad skulle se på varandra och ta varandras händer. Stryka med fingrarna över varandras hud.

Jag skulle inte tänka på åldersskillnaden, som jag misstänker existerar, jag skulle strunta i distansen och bara andas. Bara vila med dig.

Du kanske rent av är orsaken till att jag aldrig tidigare har åkt till Norge. Det kanske var meningen att Norge skulle komma till mig först.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ericafika med Poeter.se id #43843 innehar upphovsrätten